

Nr 140.

Av herr **Arrhén**, om anslag till befrämjande av fartygs förseende med radiotelegraf- eller radiotelefonstation.

Vid 1939 års riksdag hemställdes i Kungl. Maj:ts proposition nr 1, tionde huvudtiteln, om ett anslag på 24 000 kronor för befrämjande av fartygs förseende med radiotelegraf- eller radiotelefonstation. Såväl 1939 som 1940 års riksdagar beviljade ett dylikt anslag.

Anslaget avsåg att möjliggöra *antingen* nedsättning eller återbäring av avgifter för radiotelegraf- eller radiotelefonstation, som efter 31 december 1938 installerats å fartyg, vilket icke enligt gällande författningar är skyldigt att vara utrustat med dylik anläggning, *eller ock* tilldelning av bidrag till inköp av radiotelegraf- eller radiotelefonstation å sådant fartyg.

Vidare förordnas, att nedsättning eller återbäring må utgå med ett belopp av 300 kronor å dels engångsavgiften, dels ock det första hyresårets abonnemangavgift för vederbörande anläggning, *samt att* inköpsbidrag må utgå med 600 kronor för anläggning. Tillika uppdrogs åt kommerskollegium att, under hänsynstagande till föreliggande omständigheter, avgöra, vilka fartyg som i första hand böra ifrågakomma till åtnjutande av ifrågavarande förmån.

Motivet för detta anslag var, att för sjöfartssäkerheten vore det av stor betydelse, att radioinstallation anordnades på så stort antal fartyg som möjligt. Ett fartyg, som vore försett med radioinstallation, hade ju i händelse av haveri sådan möjlighet att tillkalla hjälp, som icke alls stode ett fartyg till buds, vilket saknade dylik installation. Möjlighet att erhålla hjälp vid haveri ökades givetvis även ju flera fartyg, som vore försedda med radioinstallation och alltså kunde uppfånga det nödställda fartygets anrop. Det vore för den skull mycket önskvärt, att även fartyg, för vilka icke författningens skyldighet att hava radioinstallation förelåge, försågos med dylik installation.

Ett stort antal fiskebåtar begagnade sig också av denna statliga bidragsverksamhet för ifrågavarande ändamål. Dessa radioinstallationer ha nämligen, utöver det som ovan anförts, för dessa båtar fått mycket stor betydelse för fiskebåtsbesättningarnas förbindelse med hemorten. De kunna t. ex. få underrättelse om prisförhållandena och erhålla meddelande om vilken hamn de böra anlöpa med sina fångster.

Emellertid är ifrågavarande anslag nu förbrukat. Som motivering för att anslag under senare år icke föreslagits av Kungl. Maj:t har anförts, att ifrågavarande anslag endast tillkommit i syfte att stimulera till ifrågavarande radioinstallationer.

Då emellertid dessa radioinstallationer i bl. a. fiskebåtar ännu ej kommit till stånd i önskvärd utsträckning och särskilt nu då fiskarena ämna utsträcka

sina resor till avlägsnare fiskevatten, har det uttalats en allmän önskan från fiskarens sida, att statsbidrag till radioinstallationer å fiskebåtar på nytt kunde erhållas. Som ytterligare skäl härför kan anföras, att ifrågavarande radioinstallationer avsevärt fördyrats, så att kostnaderna härför nu uppgå till omkring 2 000 kronor emot förut 1 200 kronor.

Jag anser det därför nödvändigt, att ett nytt anslag på 20 000 kronor för ifrågavarande ändamål måtte beviljas av riksdagen och utlämnas i enlighet med de grunder, som förut varit gällande.

Med stöd av vad jag ovan anfört hemställes,

att riksdagen för befrämjandet av fartygs förseende med radiotelegraf- eller radiotelefonstation för budgetåret 1946/47 måtte anvisa ett reservationsanslag av 20 000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1946.

Erik Arrhén.
